

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Jejunium imitatur angelos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Est jejunium similitudo quædam angelorum; qui nunquam esuriunt, neque comedunt. Assimilatio ad Christum, & pars quædam glorificationis corporis; quod esurire nequit, cibo non indiget. Est naturæ libertas, à gula redemptio, subtractio in parte armorum diaboli; manufactudinis pars, & humilitatis occasio in gestibus, & in verbo. Et evigilare corpus, & animam, sæpe ad Deum, jejunium fecit. Simon Cass. l. 10. c. 36.

§. VI.

Jejunium revocat ad paradysum.

Sollicitè providendum est; ut, quos futuritas de paradiso expulit; reducat esuries. S. Hier. ep. 22. ad Eustoch.

Beatitudo paradisi absque abstinentia cibi non potuit dedicari. Quamdiu jejunavit, in paradiso fuit; comedit, & ejectus est. S. Hier. l. 2. adv. Jovinianum.

Quemadmodum propter cibum ejectus est Adam à paradiso; sic rursus per jejunium, qui vult, ingreditur paradysum. S. Athanasius Alex. lib. de Virginit.

Quando non jejunavimus in paradiso, ejecti sumus. Jejunemus ergo, ut ad ipsum revertamur: nonne vides Lazarum, quomodo per jejunium paradysum est ingressus. S. Basilius l. 1. de jejun.

Gula de paradiso regnantem expulit, abstinentia ad paradysum revocavit errantem. S. Ambrosius l. de Elia & jejun. c. 4.

Gula cælum nobis claudit; sed jejunium illud nobis aperuit: in hujus mysterium post jejunium Quadragesimæ statim Resurrectionis gloria celebratur. Sanct. Bernardinus t. 1. f. 5. a. 1.

Nunc est tempus jejunandi, quia Vigilia est summæ solennitatis: tunc autem erit tempus comedendi; quia tunc erit solennitas, & erit solenne convivium, de quo dicit II. 25. 6. *faciet Dominus exercituum - convivium pinguium &c.* Hugo Card. Eccl. c. 10.

§. VII.

Jejunium imitatur Angelos.

Jejunium Angelorum vita est: qui illò utitur, in Angelorum ordine est. S. Athanasius Alex. l. de Virginit.

Si Angelorum cibus est aliquis, panis est, ut ait Propheta Psalm. 77. 25. *panem Angelorum manducavit homo.*

Non carnes, non vinum, non denique quæcunque iis, qui ventri student, curari solent. S. Basilius l. 1. de jejun.

Jejunium Angelorum imitatio est pro nostro virili. S. Chrysost. l. 1. de jejun.

Semel in die comedere, est vita Angelica; bis, vita humana; pluries, vita brutorum. Hugo Card. in Luc. 17.

Polyant. Sacr. Tom. I.

§. VIII.

*Jejunium jurvat orationem.**Symbola, & Similitudines.*

Levit. 14. 3. 4. 5. Jubeat divina lex offerri Deo duos passeres: quorum unò immolatio, alterum liberum avolare permitterent. His corpus, & anima, significantur; adeoque unum cædi, & immolari debet Deo, juxta illud Coloss. 3. 5. *mortificate membra vestra, quæ sunt super terram*: alterum liberum esse, ut ad Deum, alis contemplationis evehctus, avolet. Paulus Act. 9. 9. erat tribus diebus non manducans, neque bibens, & raptus est in tertium cælum. Doultreman l. 5. c. 2. S. 5.

Orans cum jejunio geminas habet alas & ipsis quidem ventis leviores. S. Chrysost. hom. 71. ad pop. Antioch.

Qui vult orationem suam volare ad Dominum, faciat illi duas alas, jejunium, & eleemosynam; & ascendet celeriter, & exaudietur. S. Ildorus Originum l. 6. c. 19.

Sobrius oratio volat ut aquila. S. Nilus lib. ascetico orat. de gula.

*Testimonia.**Ex Veteri, & Novo.*

Surrexit Anna, postquam comederat, & biberat, oravit ad Dominum. 1. Reg. 1. 9. 10. Non ivit à cœna ad risum, & jocos: ita se refecerat, ut cibus non impediret studium orandi. S. Chrysost. hom. de Anna: quod omnes tempus facerent relaxationis, illa fecit tempus deprecationis; post convivium accurrens ad supplicationem. Velloso in Judith. 6.

Bona est oratio cum jejunio. Tob. 12. 8.

Humiliaverunt animas suas in jejunijs, & orationibus. Judith. 4. 8. Vim suam sumunt preces à mensa tenui; utpote quæ volat facile mens defœcata ad Deum. Velloso hic.

Posui faciem meam ad Dominum Deum rogare, & deprecari in jejunio. Dan. 9. 3. Hoc edoctus B. Daniel, jejunio, & sacco, & cinere, quasi alis instructas, preces Deo offerebat. Theodoretus hic.

Jejunio, & observationibus serviens. Luc. 2. 37. Utrumque junxit, & pinguem orationem, & mensam tenuem; ut noveris, jejunio maxime adjuvari orationem. Velloso in Judith. 4. v. 8.

Ex Patribus.

De victu parco, & potu sobriò, divinis dignationibus admonemur: scilicet nè largioribus epulis mens gravata, minus ad preces orationis evigilet. S. Cyprian. l. 4. ep. 4. ad Cler.

Jejunium preces nostras subvehit in cælum; dum illis alarum vice sit, quò sursum ferantur. S. Basilius hom. 1.

Tit t 2

Qui